

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیزم: شما همواره فرمودید که اشتغالات زیاد دنیایی مانع کسب ورع می شود و یا توجه دادید به احادیث پیرامون بخش بندی کردن زمان و اختصاص قسمت اعظم فعالیت روزانه به مشاغل را اشتباه دانسته اید. این مطالب را با مرور زندگی برخی از بزرگان معاصر نتوانستم تطبیق دهم، به عنوان مثال در وصف پرکاری شهید طهرانی مقدم و یا حاج قاسم بسیار شنیده ایم. لطفاً در فهم درست این مسئله مطلبی بفرمایید و یا اینکه مرجعی را معرفی بفرمایید که ابهامات بنده را برطرف کند. سپاس

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی افقی از نور توحید در دل تاریخ در مقابل انسان گشوده شود، حضور فعال او در صحنه صحنه‌های آن تاریخ نه تنها مشغله نیست بلکه حضوری است عین توحید که انسان در هر لحظه آن حضور، در هر کجا که باشد احساس می‌کند در قرب الهی قدم برمی‌دارد، حال چه شهید طهرانی مقدم باشد و ساختن موشک و یا شهید آوینی باشد و تهیه «روایت فتح» و یا اشک‌های نیمه شب رهبری باشد در دعا به ملتی که بنا دارند در راه حضرت روح الله «رضوان الله تعالی علیه» قدمی جلو بگذارند. در آن صورت «همه جا خانه عشق است چه مسجد چه کنشت». موفق باشید